

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 344/2021
10.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Коцић, адвокат из ..., против тужене „ADDIKO BANK“ АД из Београда, чији је пуномоћник Душан Булатовић, адвокат из ..., ради стицања без основа, накнаде штете и утврђења апсолутне ништавости појединих одредби уговора о кредиту, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Нишу, на седници одржаној 10.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Основни суд у Нишу, решењем П 3314/2020 од 08.01.2021. године, огласио се месно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца против тужене и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да је тужилац поднео тужбу Првом основном суду у Београду и да се приликом подношења тужбе није позвао на споразум о месној надлежности, нити је тужена изјавила приговор месне ненадлежности Првог основног суда у Београду. Затим, да Први основни суд у Београду није донео решење којим се огласио месно ненадлежним за поступање у овом предмету, већ је у прилогу акта П 10436/20 од 19.06.2020. године списе предмета уступио Основном суду у Нишу, због чега је на основу чл. 19. и 65. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци решења.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 24866/21, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да, како тужилац има пребивалиште на подручју Основног суда у Нишу и поднеском од 17.06.2020. године се позвао на споразум о месној надлежности тог суда, да је предмет услед очигледне омашке достављен Првом основном суду у Београду, због чега је списе предмета уступио Основном суду у Нишу.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став

2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

Тужба је 04.03.2020. године поднета Првом основном суду у Београду, ради утврђења ништавости одредбе члана 8. Уговора о кредиту закљученог између парничних странака и обавезивања тужене да исплати тужиоцу износ од 7.160,00 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе. Уз тужбу је приложен уговор о кредиту закључен између парничних странака 10.08.2018. године, који садржи споразум о месној надлежности (уговорне стране су сагласне да све спорове настале из и поводом овог уговора решавају споразумно, а у случају да то није могуће, уговара се месна надлежност стварно надлежног суда према пребивалишту корисника кредита – члан 22. став 1. истог). Тужена се у поднеску од 16.06.2020. године поводом налога Првог основног суда у Београду 05.06.2020. године изјаснила да не приговара месној надлежности Првог основног суда у Београду. Тужилац се у поднеску од 17.06.2020. године позвао на споразум о месној надлежности Основног суда у Нишу. Први основни суд у Београду, уз допис од 19.06.2020. године, уступио је списе предмета Основном суду у Нишу из разлога што тужилац има пребивалиште на подручју тог суда и изјашњења тужиоца да се позива на споразум о месној надлежности Основног суда у Нишу.

Основни суд у Нишу, решењем П 3314/2020 од 22.07.2020. године, одбио је приговор тужене о месној ненадлежности Основног суда у Нишу. Виши суд у Нишу, решењем Гж 2514/20 од 03.12.2020. године, укинуо је решење Основног суда у Нишу П 3314/20 од 22.07.2020. године и списе предмета вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

Како се тужилац подношењем тужбе Првом основном суду у Београду определио за тај суд као месно надлежан, то Први основни суд у Београду, с обзиром на то да се у конкретној ситуацији не ради о искључивој месној надлежности и без приговора тужене о месној ненадлежности, није могао да списе предмета уступи Основном суду у Нишу у смислу члана 19. ЗПП, без обзира на постојање споразума о месној надлежности из приложеног уговора о кредиту према пребивалишту тужиоца као корисника кредита.

Стога је за даље поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду за даље поступање у овом предмету.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**